

skal fortolkes således, at

en forbrydelse, der, henset til dens særlige karakteristika, er ekstraordinært grov, for så vidt som den henhører under de forbrydelser, der griber mest ind i det pågældende samfunds retsorden, udgør »en særlig grov forbrydelse« i den nævnte bestemmelses forstand. Med henblik på at vurdere, om en forbrydelse, for hvilken en tredjelandstatsborger er blevet idømt en endelig dom, frembyder en sådan grad af grovhed, skal der bl.a. tages hensyn til strafferammen og den straf, der er blevet idømt for denne forbrydelse, til forbrydelsens art, til eventuelle skærpene eller formildende omstændigheder, til spørgsmålet om, hvorvidt den nævnte forbrydelse er begået forsætligt eller ej, til arten og omfanget af den skade, som er blevet forvoldt ved forbrydelsen, samt til den procedure, der anvendes til at straffe forbrydelsen.

2) Artikel 14, stk. 4, litra b), i direktiv 2011/95

skal fortolkes således, at

forekomsten af en fare mod samfundet i den medlemsstat, som den berørte tredjelandstatsborger befinder sig i, ikke kan anses for godtgjort allerede af den grund, at tredjelandstatsborgeren er blevet idømt en endelig dom for en særlig grov forbrydelse.

3) Artikel 14, stk. 4, litra b), i direktiv 2011/95

skal fortolkes således, at

anvendelsen af denne bestemmelse er betinget af, at den kompetente myndighed godtgør, at den fare, som den berørte tredjelandstatsborger udgør for en grundlæggende samfundsinteresse i den medlemsstat, som den pågældende befinder sig i, er reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig, og at tilbagekaldelsen af flygtningestatusen udgør en foranstaltning, der står i et rimeligt forhold til denne fare.

(¹) EUT C 368 af 26.9.2022.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. juli 2023 — Ethnikos Organismos Pistopoiisis Proson-ton & Epangelmatikou Prosanatolismou (EOPPEP) mod Elliniko Dimosio (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dioikitiko Protodikeio Athinon — Grækenland)

(Sag C-404/22 (¹), Ethnikos Organismos Pistopoiisis Proson-ton & Epangelmatikou Prosanatolismou)

(Præjudiciel forelæggelse – information og høring af arbejdstagere – direktiv 2002/14/EF – anvendelsesområde – begrebet »virksomhed, som driver erhvervsvirksomhed« – privatretlig juridisk person, der henhører under den offentlige sektor – fjernelse af arbejdstagere, der er udnævnt i ledende stillinger – ingen forudgående information og høring af arbejdstagerrepræsentanterne)

(2023/C 296/12)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Proson-ton & Epangelmatikou Prosanatolismou (EOPPEP)

Sagsøgt: Elliniko Dimosio

Konklusion

1) Artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse kan omfatte en privatretlig juridisk person, der handler som en offentligretlig person, og som driver virksomhed, der henhører under beføjelser vedrørende offentlig myndighed, når den i øvrigt mod vederlag leverer tjenesteydelser, som konkurrerer med dem, der leveres af markedsdeltagere.

2) Artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2002/14

skal fortolkes således, at

den deri fastsatte forpligtelse til information og høring ikke finder anvendelse i tilfælde af, at et lille antal ansatte, der er udnævnt midlertidigt i ansvarsfulde stillinger, skifter stilling, når dette skift ikke kan påvirke situationen, strukturen og den forventede udvikling med hensyn til beskæftigelsen i den pågældende virksomhed eller i almindelighed true beskæftigelsen.

(¹) EUT C 359 af 19.9.2022.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. juli 2023 — BM mod LO (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-462/22 (¹), BM (Opholdssted for den, der begærer skilsmisse))

[Præjudiciel forelæggelse – kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager – forordning (EF) nr. 2201/2003 – artikel 3, stk. 1, litra a), sjette led – sagsøgerværneting (forum actoris) – betingelse – sagsøgerens sædvanlige opholdssted i den medlemsstat, hvor den ret, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende, i hele den periode, der ligger umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen]

(2023/C 296/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BM

Sagsøgt: LO

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, litra a), sjette led, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse gør kompetencen for en ret i en medlemsstat til at træffe afgørelse om en skilsmissebegæring betinget af, at sagsøgeren, der er statsborger i denne medlemsstat, fører bevis for, at denne har haft sædvanligt opholdssted i den nævnte medlemsstat i mindst seks måneder umiddelbart forud for indgivelsen af sin begæring.

(¹) EUT C 359 af 19.9.2022.